

užívaného obžalovanými, pod zorným úhlem celkového dojmu známky na obvyčejného kupujícího při obvyčejné pozornosti, hledí ke způsobu jejího provedení a přihlíží k tomu, že se jedná o známku tak zvanou kombinovanou. Poněvadž nalézací soud se držel těchto právně závazných okolností, zrušovací soud nemůže změnití dotyčný výrok, neboť jest vázán na skutkové zjištění nalézacího soudu (§§ 258, 288 čís. 3 tr. ř.).

Čís. 921.

**Prováděním důkazů lze nabýti jistoty pouze t. zv. empirické.
Postup soudu u volném hodnocení průvodů (§ 258 tr. ř.).**

(Rozh. ze dne 14. září 1922, Kr I 836/21.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti státního zastupitelství do rozsudku krajského soudu v Liberci ze dne 9. června 1921, jímž byli obžalovaní podle § 259 čís. 3 tr. ř. sprostěni z obžaloby pro zločiny dle §§ 105 a 197, 199 a) tr. zák., zrušil napadený rozsudek a přikázal věc krajskému soudu v Hradci Králové k novému projednání a rozhodnutí a uvedl ve všeobecné části

důvodů:

Rozhodovací důvody napadeného rozsudku omezují se výhradně na řešení otázky, zda prokázán skutkový děj, položený za základ obžalobě, a obírají se, provádějíce tento úkol, jedinou otázkou, zda svědecká výpověď Miloslava H-a, v němž spatřuje rozsudek jediného svědka činu, jest tak věrohodná, by mohla sloužiti za základ výroku, odsuzujícího oba obžalované, jichž zodpovídání jest dle rozsudku v rozhodných bodech s výpovědí svědka H-a v diametrálním rozporu. Při tom vyslovuje se v rozsudku názor, že by k odsouzení obžalovaných mohlo dojiti jen tehdy, kdyby tu byla výpověď veskrze jasná, prostá závad a rozporů, výpověď nedvojsmyslná, která by vylučovala každou pochybnost a každou nejistotu, jinými slovy výpověď naprosto věrohodná. V rozsudkových důvodech se praví, že sice některé skutečnosti a okolnosti, v rozsudku jednotlivě uvedené, údaje svědka H-a podporují, že však naproti tomu jiné závažné skutečnosti a okolnosti, v rozsudku rovněž jednotlivě zaznamenané, svědčí proti důkazní moci jeho výpovědi a pro zodpovídání se obžalovaných, takže prý výpovědi jediného svědka činu nelze přikládati ceny zdroje poznání pro soudcovské přesvědčení tak, aby na jejím základě mohl stav věcí, jak jej líčí svědek H., býti pokládán za zjištěný. Celý stav věci je prý vůbec nevyjasněn, takže žádnou ze tří různých možností, které dle mínění nalézacího soudu mohou vůbec přijíti v úvahu, nelze prokázati s apodiktickou jistotou, která by vylučovala jakoukoli pochybnost; za těchto výsledků průvodního řízení nemohl prý soud nabýti plného přesvědčení o vině obžalovaných. Zmateční stížnost státního zastupitelství je v právu již potud, pokud proti názoru, vyslovenému v rozsudku, namítá, že naprosté, apodiktické jistoty, která by vylučovala jakoukoli pochybnost, prováděním důkazu vůbec dosíci nelze; dosažitelnou, že je pouze jistota empirická (juristická), t. j. tak vysoký stupeň pravděpodob-

nosti, že by bylo protismyslným, pokládati za prokázaný opak, nebo nepojímati za prokázané skutečnosti, které z provedených důkazů vyplývají s největší dávkou pravděpodobnosti. Neméně odůvodněna jest další povšechná výtka zmateční stížnosti, že se v rozsudku opětovně uplatňuje snaha, vysvětliti různé okolnosti a zjevy, nasvědčující dle názoru zmateční stížnosti věrohodnosti svědecké výpovědi H-ovy jakýmsi jiným, v rozsudkových důvodech z pravidla ani neobjasněným způsobem, kdežto výsledkům jistých důkazů ve zmateční stížnosti jednotlivě uvedených přikládá se v rozsudku důsledně a výhradně význam obžalovaným příznivý, při čemž ponechává se stranou možnost, že připouštějí také výklad jiný, mluvící pro věrohodnost svědecké výpovědi H-ovy.

Konečně stížnost rovněž všeobecně a to opět právem vytýká, že se v rozsudku sice uvádějí jednotlivé skutečnosti, které dle názoru nalézacího soudu stačí proti věrohodnosti svědka H-a, že se však v něm nevysvětluje a neodůvodňuje, proč skutečnosti ty mluví proti jeho věrohodnosti a že se v rozsudku ponechávají neuváženými četné výsledky průvodního řízení, v nichž svědecké údaje H-ovy nacházejí oporu a vysvětlení a jež nasvědčují jich věrohodnosti. Je sice pravda, že dle § 285 tr. ř. rozhoduje soud o otázce, dlužno-li tu kterou skutečnost pokládati za prokázanou, nikoli dle zákonných pravidel průvodních, nýbrž jen dle volného přesvědčení. Než dle téhož ustanovení zákonného je povinností soudu, průvodní prostředky v příčině jich věrohodnosti a důkazní síly jak jednotlivě tak v jich vnitřní souvislosti pečlivě a svědomitě zkoumati, ono přesvědčení pak má si soud zjednávatí svědomitým zkoumáním v š e c h průvodů, nejen těch, které byly předneseny pro obžalovaného, nýbrž i těch, které předneseny byly proti němu. Jde tu o důsledné provedení základní zásady trestního řízení, vytčené v § 3 tr. ř., dle níž všem úřadům, činným v řízení tom, je na okolnosti, sloužící k usvědčení obviněného a k jeho obhájení, bráti zřetel se stejnou pečlivostí. Této stěžejní zásadě trestního řádu a z ní vyplývající povinnosti soudu, vytčené v § 258 tr. ř. přičítá se postup nalézacího soudu ve směrech shora naznačených. Rozsudek nelze ušetřiti výtky jisté jednostrannosti, vytýkané mu zmateční stížností, které ospravedlniti nelze ani s hlediska zásady, ovládající arci rovněž veškeré řízení trestní, že totiž v pochybnostech zaujati jest vždy stanovisko, příznivější obžalovanému. V rozsudku označen je sice celý stav věci jako nevyjasněný, avšak to zavinil, jak případně namítá zmateční stížnost, právě onen nenáležitý postup nalézacího soudu. Je pak jen přímým důsledkem tohoto od základu pochybeného postupu nalézacího soudu, že rozsudek v jednotlivostech svého zjišťování a svých skutkových závěrů stížen je řadou vad, činicích jej zmatečným dle čis. 5 Šu 281 tr. ř., jak zmateční stížnost, rozebírajíc postupně jednotlivé body rozsudkového zjišťování a pojící se k nim úvahy, právem vytýká. Tyto vady pak dotýkají se vesměs skutečností, které mohou míti rozhodný význam pro posouzení otázky, kterou sám nalézací soud učinil v rozsudku stěžejní otázkou rozhodnutí celého případu, totiž otázky věrohodnosti svědka Miloslava H-a.

Čís. 922.

Zpronevěra v úřadě či podvod? Skutková podstata zpronevěry není vyloučena možností okamžité náhrady.